

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. w Wydziale I Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Małgorzata Rozmiarek – Brzezińska

Protokolant: praktykant Angelika Wyrwich

po rozpoznaniu dnia 10 grudnia 2015 r. w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.**

przeciwko **M. Ł.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Małgorzata Rozmiarek - Brzezińska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 25 czerwca 2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. E. Ł. kwoty 9.479,35 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 5.417,12 zł od dnia 25 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów sądowych w kwocie 119,00 zł i innych kosztów z tytułu opłaty eCard w kwocie 2,14 zł.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w dniu 27 marca 2009 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę nr KK\ (...), a bank w związku z nieuregulowaniem w terminie zaległości wypowiedział umowę pismem z dnia 8 lutego 2010 r. oraz wezwał pozwaną do zapłaty. Powód zaznaczył, że przedmiotowa wierzytelność została zbyta w dniu 7 czerwca 2013 r. na rzecz powoda, a pozwana o cesji została poinformowana, a także wezwano ją do zapłaty. Pozwana nie uregulowała zadłużenia. Powód wyjaśnił, że na dochodzoną kwotę składa się: 5.417,12 zł tytułem kapitału, 3.508,73 zł tytułem odsetek karnych, 553,50 zł tytułem nabytych kosztów windykacji, a także dalsze odsetki umowne. (k. 3-4v)

Nakazem zapłaty z dnia 26 września 2013 r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (k. 5).

Sprzeciwem z dnia 3 października 2013 r. pozwana zaskarżyła ww. nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwana wskazała, że zaprzecza twierdzeniom pozwu, zaznaczając, że obecnie nie jest w stanie wykonać zapłaty, jest wdową, a jej jedynym źródłem utrzymania jest renta, z której z uwagi na zajęcia komornicze niewiele jej pozostaje. (k. 5v-6)

W piśmie z dnia 13 listopada 2014 r. powód wskazał, że wnosi o zwrot wniesionej opłaty w wysokości 181 zł z uwagi na brak podstaw do jej ponoszenia, ponadto oświadczył, że cofa wnioszek dowodowy w postaci wyciągu z księgi rachunkowej funduszu sekurytyzacyjnego oraz wnosi o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych, za wyjątkiem kosztów zastępstwa procesowego (k. 23).

Pełnomocnik pozwanej złożył w dniu 12 lutego 2015 r. sprzeciw, w którym wskazał, że pozwana wnosi o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że (...) Bank S.A. wypowiedział pozwanej umowę kredytu 8 lutego 2010 r., a zatem w tej dacie roszczenie stało się wymagalne, przy zastosowaniu 3-letniego okresu przedawnienia, a zatem zobowiązanie pozwanej uległo przedawnieniu z upływem 8 lutego 2013 r. Powód natomiast wniósł pozew w dniu 25 czerwca 2013 r. Pozwana podniosła, że po wypowiedzeniu umowy kredytowej nie były podejmowane żadne działania, które doprowadziłyby do przerwania biegu przedawnienia. Ponadto pozwana podniosła, że powód nie wykazał, że przedmiotowa wierzytelność mu przysługuje, brak jest dowodu, że powód nabył wierzytelność od Euro Bank. S.A. W ocenie pozwanej z umowy cesji nie wynika jakie wierzytelności zostały nią objęte. Pozwana podniosła zatem zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej. Pozwana ubocznie wskazała, że powód nie wyjaśnił różnicy między dochodzoną tytułem kapitału kwotą 5.417,12 zł, a kwotą na jaką została zawarta umowa kredytowa tj. 4.512,00 zł. (k. 58-60).

W piśmie z dnia 27 marca 2015 r. powód wskazał, że zawarcie umowy nr KK\ (...) jest bezsporne. Ponadto powód wskazał, że w związku z nieuregulowaniem przez pozwaną zaległości w ustalonym terminie bank wypowiedział umowę o kartę kredytową i wezwał pozwaną do zapłaty, a na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z 7 grudnia 2011 r. (...) Bank S.A. wszczął przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne.

Powód podał, że (...) Bank S.A. w dniu 7 czerwca 2013 r. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności dokonał przelewu przedmiotowej wierzytelności przysługującej wobec pozwanej, o czym pozwaną pisemnie poinformował. Powód wskazał, że załączony do pozwu wyciąg z załącznika do aneksu do umowy przelewu z 24 czerwca 2013 r. jednoznacznie wskazuje z jakiego tytułu i w jakiej wysokości została przeniesiona na powoda wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. wobec pozwanej. Powód podał, że w zakresie pozostałej, a nie wyegzekwowanej od pozwanej na rzecz (...) Bank S.A. należności, powód jako nabywca wierzytelności wystąpił z roszczeniem o zapłatę na drogę postępowania sądowego. W ocenie powoda wobec podejmowania przez (...) Bank S.A. czynności prawnych w postaci wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, w celu dochodzenia należności wobec pozwanej – bieg przedawnienia przedmiotowego roszczenia uległ przerwaniu. Powód zaznaczył, że ostatnią czynnością podjętą przez komornika było postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego; z chwilą uprawomocnienia ww. postanowienia, termin przedawnienia biegł na nowo. Powód wskazał, że wraz z pismem przedkłada zestawienie operacji na rachunku karty kredytowej w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia cesji wraz z tabelą opisującą sposób wyliczenia dochodzonych odsetek; a także przedstawił składniki kwoty 553,5 zł dochodzonej tytułem nabytych kosztów windykacji (k. 68-70v)

Na rozprawie w dniu 26 maja 2015 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, że wnosi i wywodzi jak dotychczas (k. 78)

Na rozprawie w dniu 28 lipca 2015 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, że wnosi o oddalenie powództwa w całości, podtrzymuje dotychczasową argumentację, w szczególności zarzut przedawnienia. Nadto pełnomocnik pozwanej podtrzymał zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej. Pełnomocnik pozwanej podtrzymał żądanie zasądzenia wszelkich kosztów od strony powodowej. (k. 86-87)

W piśmie z dnia 23 lipca 2015 r. powód rozszerzył powództwo wnosząc dodatkowo o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 92).

Na rozprawie w dniu 10 grudnia 2015 r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, że wnosi i wywodzi jak dotychczas w szczególności jak na rozprawie w dniu 28 lipca 2015 r. (k. 114)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) Bank S.A. zawarli w dniu 27 marca 2009 r. umowę o kartę kredytową nr KK\ (...); w umowie tej strony postanowiły m.in., że:

- na wniosek posiadacza karty bank wydaje kartę kredytową V. C. o nr (...) oraz przyznał limit kredytowy do kwoty 4.512,00 zł, którego wykorzystanie jest możliwe poprzez dokonywanie transakcji gotówkowych oraz bezgotówkowych przy użyciu karty kredytowej na zasadach określonych w umowie oraz regulaminie wydawania i używania kart kredytowych (...) Banku S.A. (§ 1)

- umowa zostaje zawarta na okres dwóch lat; okres ważności umowy przedłużany jest automatycznie o kolejne okresy dwuletnie pod warunkiem, że umowa nie zostanie wypowiedziana przez żadną ze stron (§ 2)

- regulamin oraz tabela opłat i prowizji stanowią integralną część umowy (§ 3 ust. 1)

- oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone jest jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP (...) (§ 5 ust. 5),

- w przypadku zwłoki w spłacie kwoty minimalnej przez 2 pełne cykle rozliczeniowe bank wezwie posiadacza karty korespondencyjnie do zapłaty zaległych kwot w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy o kartę kredytową; w przypadku gdy posiadacz karty nie ureguluje zaległości w powyższym terminie, bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia (§ 7 ust. 5)

- rozwiązanie umowy może nastąpić za wypowiedzeniem przez każdą ze stron, z tym zastrzeżeniem, iż bank może wypowiedzieć umowę tylko z ważnych powodów, a w szczególności w przypadku: nieterminowej spłaty należności lub stwierdzenia zagrożenia ich terminowej spłaty, a w szczególności niezapłacenia przez posiadacza karty pełnych minimalnych kwot spłaty za co najmniej dwa cykle rozliczeniowe, po uprzednim pisemnym wezwaniu posiadacza karty do zapłaty zaległych kwot w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy (§ 15 ust. 1 lit. a)

- okres wypowiedzenia wynosi 30 dni (§ 15 ust. 2)

- o wypowiedzeniu umowy bank informuje posiadacza karty pisemnie (§ 15 ust. 3)

Dowód: umowa o kartę kredytową nr KK\ (...) z dnia 27 marca 2009 r. (k. 27-31v)

Umowa o kartę kredytową została wypowiedziana pismem z dnia 8 lutego 2010 r.

Okoliczność bezsporna.

(...) Bank S.A w dniu 8 listopada 2011 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził na podstawie ksiąg bankowych, że figuruje w nich wymagalne zadłużenie pozwanej, wynikające z tytułu niespłaconej należności kredytowej wynikającej z zawartej umowy karty kredytowej nr KK\ (...) z dnia 27 marca 2009 r.; a bankowi przysługuje wobec pozwanej roszczenie w kwocie 7.351,23 zł, w tym: 5.417,12 zł – wierzytelność wymagalna, 1.864,11 zł – odsetki karne liczone od dnia 17 marca 2010 r. do 7 listopada 2011 r., 70,00 zł – koszty windykacji.

W dniu 23 listopada 2011 r. (...) Bank S.A. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przeciwko pozwanej.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2011 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. sygn. akt II Co 7471/11 nadała klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 8 listopada 2011 r. nr (...) (...) (pkt 1)

Dowód: postanowienie z dnia 1 grudnia 2011 r. (k. 71-71 oraz 17-17v akt II Co 7471/11) , wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (k. 2- 2v akt II Co 7471/11), bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 8 listopada 2011 r. (k. 3 akt I I Co 7471/11)

Wnioskiem z dnia 30 marca 2012 r. (...) Bank S.A. wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności; gdzie należność objęta tytułem wykonawczym z tytułu kapitału wynosiła 40.128,89 zł.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu R. J. postanowieniem z dnia 2 lipca 2012 r., w sprawie KM 216/12, uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał sprawę Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C.. Sprawa, po przekazaniu została zarejestrowana przez Komornika Sądowego M. C. pod sygn. akt KM 1118/12.

Dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 30 marca 2012 r. (k. 1-1v akt KM 216/12) , postanowienie o przekazaniu sprawy z dnia 2 lipca 2012 r. (k. 31 akt Km 216/12), zawiadomienie z dnia 3 sierpnia 2012 r. (k. 5 akt Km 1118/12)

Wnioskiem z dnia 10 lipca 2012 r., złożonym w dniu 27 lipca 2012 r., (...) Bank S.A. wniósł o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności; gdzie należność objęta tytułem wykonawczym z tytułu kapitału wynosiła 5.417,12 zł.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu R. J. postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2012 r., w sprawie KM 931/12, uznał się niewłaściwym do dalszego prowadzenia sprawy i przekazał sprawę Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C.. Sprawa, po przekazaniu została zarejestrowana przez Komornika Sądowego M. C. pod sygn. akt KM 1305/12.

Dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 10 lipca 2012 r. (k. 1-1v akt Km 931/12) , zawiadomienie z dnia 12 września 2012 r. (k. 3 akt Km 1305/12) , postanowienie o przekazaniu sprawy (k. 72 oraz k. 17 akt KM 931/12)

W dniu 7 czerwca 2013 r. (...) Bank S.A. i powód zawarli umowę przelewu wierzytelności; do umowy tej w dniu 24 czerwca 2013 r. został zawarty aneks, w którym wskazano m.in., że:

- strony zawarły umowę przelewu zgodnie z którą (...) Bank S.A. sprzedał powodowi wierzytelności przedstawione w załączniku 1 do umowy przelewu (z wyłączeniem w pełni spłaconych wierzytelności); warunki ich przelewu zostały spełnione (wstęp A aneksu)

(...) Bank S.A. potwierdza otrzymanie skorygowanej ceny w dacie zamknięcia transakcji (tj. 7 czerwca 2013 r.); (...) (pkt 1.1 aneksu)

- załącznik do aneksu zawiera kompletny wykaz wierzytelności przeniesionych na kupującego zgodnie z umową przelewu; w przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy załącznikiem do niniejszego aneksu a załącznikiem 1 do umowy przelewu, załącznik do niniejszego aneksu będzie wiążący (pkt 1.3 aneksu).

Przedmiotem ww. umowy była wierzytelność wobec pozwanej wynikająca z umowy o kartę kredytową nr KK\ (...) z 27 marca 2009 r.

Dowód: umowa przelewu z dnia 7 czerwca 2013 r. – wyciąg (k. 32-32v), aneks do umowy przelewu z dnia 24 czerwca 2013 r. – wyciąg (k. 33-33v), wyciąg z załącznika (k. 34-35)

(...) Bank S.A. sporządził pismo z dnia 10 czerwca 2013 r., w którym wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej dnia 7 czerwca 2013 r. wierzytelność z tytułu zaległości dotyczącej kredytu nr KK\ (...), została

sprzedana powodowi, który będzie dochodził wierzytelności wynikającej z ww. kredytu jako nowy wierzyciel. (...) Bank S.A. poinformował, że zarządzanie przedmiotową wierzytelnością będzie prowadzone nadal przez (...) Bank S.A.

(...) Bank S.A. sporządził pismo z dnia 10 czerwca 2013 r., w którym wskazał, że działając w imieniu powoda, który na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej dnia 7 czerwca 2013 r. przejął od (...) Bank S.A. prawo do wymagalnej wierzytelności wynikającej z umowy nr KK\ (...), wzywa pozwana do zapłaty kwoty 9.441,51 zł, w tym 5.417,12 zł – kapitał, 3.470,89 zł – odsetki umowne, 553,50 zł – koszty i opłaty zaległe, wraz z dalszymi odsetkami. Wskazana spłata powinna zostać dokonana najpóźniej w ciągu 7 dni od otrzymania pisma, na wskazany rachunek bankowy.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 36) , pismo z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 37)

Pismem z dnia 13 września 2013 r., złożonym do sprawy Km 1305/12, (...) Bank S.A. poinformował Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C., że dnia 7 czerwca 2013 r. dokonał cesji wierzytelności na rzecz powoda i wniósł o umorzenie postępowań egzekucyjnych wobec wierzytelności objętych umową cesji.

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C. ukończył postępowania Km 1305/12 co do kwoty 338,57 zł, a w pozostałym zakresie postępowanie egzekucyjne umorzył (pkt 1), (...), zwrócić wierzycielowi tytuł wykonawczy – bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 8 listopada 2011 r. nr (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 7 grudnia 2011 r. postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 1 grudnia 2011 r. sygn. akt II Co 7471/11 (pkt 4).

Dowód: pismo z dnia 13 września 2013 r. (k. 10 akt Km 1305/12) , postanowienie z dnia 18 listopada 2013 r. (k. 17 akt Km 1305/12)

Pismem z dnia 24 września 2013 r., złożonym do sprawy Km 1118/12, (...) Bank S.A. poinformował Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C., że dnia 7 czerwca 2013 r. dokonał cesji wierzytelności na rzecz powoda i wniósł o umorzenie postępowań egzekucyjnych wobec wierzytelności objętych umową cesji.

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C. ukończył postępowania Km 1118/12 co do kwoty 1.009,23 zł, a w pozostałym zakresie postępowanie egzekucyjne umorzył (pkt 1).

Dowód: wniosek o umorzenie post ę powania egzekucyjnego z dnia 24 września 2013 r. (k. 13 akt Km 1118/12) , postanowienie z dnia 18 listopada 2013 r. (k. 19 akt Km 1118/12)

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, a także na podstawie akt II Co 7471/11, Km 931/12, Km 1305/12, Km 1118/12, Km 216/12. Zebrane w sprawie dokumenty uznano za wiarygodne, gdyż ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, jak również Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu. Także kopie dokumentów – niekwestionowane przez strony okazały się przydatne w ustaleniach faktycznych.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwana podniosła w niniejszej sprawie zarzut przedawnienia w stosunku do wierzytelności dochodzonej przez powoda w niniejszym postępowaniu.

Wskazać należy, iż istota przedawnienia polega na tym, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, powołując się na upływ czasu. Skutek przedawnienia polega więc na tym, że dłużnik uzyskuje prawo zgłoszenia zarzutu wyłączającego możliwość dochodzenia wykonania

świadczenia przed sądem. Sytuacja dłużnika, która polega na możliwości odmowy świadczenia przez podniesienie zarzutu przedawnienia, jest jego prawem podmiotowym. Wynika stąd, że terminy przedawnienia określają granice czasowe, w ramach których może zostać wytoczone powództwo, złożony odpowiedni wniosek lub postawiony zarzut. Jeżeli upłyne termin przedawnienia, a wierzyciel wystąpi do sądu z powództwem opartym na przedawnionym roszczeniu, na wniosek pozwanego – dłużnika podnoszącego zarzut przedawnienia, sąd oddali powództwo. Tylko gdyby zarzut przedawnienia nie został przez dłużnika podniesiony, sąd rozpatrzyłby powództwo, tak jakby przedawnienie nie nastąpiło. Nadto, ponieważ uchylenie się od skutków przedawnienia stanowi wykorzystanie przysługującego dłużnikowi prawa podmiotowego, podniesienie zarzutu może zostać w konkretnej sprawie uznane za nadużycie prawa podmiotowego, jeśli sąd uznałby, że byłoby to sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.). Sąd w przedmiotowej sprawie nie znalazł żadnych okoliczności przemawiających za uznaniem, podniesionego przez pozwanego, zarzutu przedawnienia za nadużycie prawa podmiotowego.

Nadto zaznaczenia wymaga, że przepisy dotyczące przedawnienia roszczeń (art. 117 – 125 k.c.) mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a pozwana nie zrzekła się przysługującego jej zarzutu przedawnienia, po upływie jego terminu.

Co do zasady, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata (art. 118 k.c.).

Zgodnie z art. 120 § 1 zd. 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Należy przy tym mieć na względzie, że bezspornym w niniejszej sprawie był fakt wypowiedzenia przedmiotowej umowy pismem z dnia 8 lutego 2010 r. Okoliczność ta nie została potwierdzona przedłożeniem przez powoda stosownego dokumentu, a jedynie wskazana w uzasadnieniu pozwu; jednakże nie było to kwestionowane przez stronę pozwaną. Z uwagi na brzmienie § 15 ust. 2 umowy („okres wypowiedzenia wynosi 30 dni”) oraz § 15 ust. 3 („o wypowiedzeniu umowy bank informuje posiadacza karty pisemnie”),

a także zasady doświadczenia życiowego zgodnie z którymi orientacyjny czas doręczenia przesyłki poleconej to ok. 3 dni robocze, uznać należało, iż do doręczenia wypowiedzenia pozwanej doszło w dniu 11 lutego 2010 r., a w konsekwencji umowa uległa rozwiązaniu z dniem 13 marca 2010 r. – z dniem następnym kwota pozostałej do spłaty należności stała się wymagalna. Gdyby zaś pośrednio wnioskować z dokumentów zawartych w aktach II Co 7471/11 i zawartego tam wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, skutek ten nastąpił na pewno jak twierdził poprzedni wierzyciel pozwanej w dniu 17 marca 2010 r.

Podkreślić należy, iż strony wiązała umowa o kartę kredytową, co do której w zakresie okresu przedawnienia zastosowanie ma przepis szczególny.

Jak wynika z przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w szczególności art. 4 pkt 4 (w brzmieniu obowiązującym w dniu rozwiązania umowy o kartę kredytową tj. 13 marca 2010 r.), mówiąc o karcie płatniczej należy rozumieć ją w kontekście ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1232). Oznacza to, że do umowy o kartę kredytową należy stosować przepisy ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych, w tym też przepis art. 6, który mówi o terminie przedawnienia roszczeń z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy. Roszczenie o należność główną i opłaty podlega zatem dwuletniemu przedawnieniu, który to termin wynika z art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych. Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1036), która weszła w życie w dniu **7 października 2013** [za wyjątkiem art. 1 a pkt 35, który wszedł w życie w dniu 7 grudnia 2013 r.] do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych **przed dniem wejścia w życie** niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu [przedmiotowe roszczenie uległo przedawnieniu z dniem 14 marca 2013 r.], stosuje się przepisy dotychczasowe; przy czym zgodnie z art. 38 tej ustawy traci moc ustawa z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1232).

Niezależnie od powyższego, przedmiotowa wierzytelność uległaby przedawnieniu także z uwagi na trzyletni termin przewidziany w art. 118 k.c., a właściwy dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Co więcej, również termin przedawnienia roszczenia banku, wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą, wynosi trzy lata. Przy uwzględnieniu trzyletniego terminu przedawnienia przedmiotowe roszczenie przedawniłoby się z dniem 14 marca 2013 r.

W tej sytuacji przedawnienie przedmiotowej należności w obu ww. wariantach nastąpiło przed dniem złożenia pozwu w niniejszej sprawie – który wniesiono w dniu 25 czerwca 2013 r.

Podkreślenia wymaga, iż biegu przedawnienia roszczenia nie przerwało postępowanie egzekucyjne prowadzone na wniosek pierwotnego wierzyciela w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 8 listopada 2011 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 1 grudnia 2011 r.

W postępowaniu tym, prowadzonym pierwotnie pod sygn. akt Km 931/12, a ostatecznie pod sygn. akt Km 1305/12 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P. M. C.. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 r., które komornik wydał w następstwie pisma (...) Bank S.A. z dnia 13 września 2013 r., w którym (...) Bank S.A. poinformował komornika, że dnia 7 czerwca 2013 r. dokonał cesji wierzytelności na rzecz powoda i wniósł o umorzenie postępowań egzekucyjnych wobec wierzytelności objętych umową cesji.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Przy literalnym brzmieniu tego przepisu należałoby uznać, że ww. postępowanie egzekucyjne przerwało bieg przedawnienia przedmiotowej wierzytelności. Jednakże wskazać należy, iż w przypadku powyższego postępowania egzekucyjnego do jego umorzenia doszło na skutek wniosku wierzyciela - banku, a nadto było prowadzone w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności. W takiej sytuacji natomiast, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2015 r., wydanej w sprawie III CZP 103/14, umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela - banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności - niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. W uchwale tej Sąd Najwyższy odniósł się także do kwestii zawieszenia biegu przedawnienia względem postępowania w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, zaznaczając, że zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, kończy się z chwilą uwzględnienie przez sąd tego wniosku, zwłaszcza że postanowienie sądu w tym przedmiocie jest skuteczne z momentem jego wydania. Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, że zgłoszone w postępowaniu egzekucyjnym żądanie wierzyciela w kwestii umorzenia postępowania egzekucyjnego (art. 825 pkt 1 k.p.c.) jest dla komornika bezwzględnie wiążące. Sąd Najwyższy zaakcentował też wymóg aktywnego działania wierzyciela wskazując na brzmienie art. 823 k.p.c., w myśl którego postępowanie egzekucyjne umarza się z mocy samego prawa, jeżeli wierzyciel w ciągu roku nie dokonał czynności potrzebnej do dalszego prowadzenia postępowania lub nie zażądał podjęcia zawieszonych postępowania; termin powyższy biegnie od dnia dokonania ostatniej czynności egzekucyjnej, a w razie zawieszenia postępowania - od ustania przyczyny zawieszenia. Sąd Najwyższy wskazując na ww. specyfikę postępowania egzekucyjnego – aktywne działanie wierzyciela, odniósł się do art. 203 § 2 k.p.c. zaznaczając, że Przewidziane w art. 203 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. zastrzeżenie – tj., iż pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa ma na celu przede wszystkim zapobieżenie możliwości manipulowania przez powoda terminami przedawnienia roszczenia. Brak tego przepisu prowadziłby do tego, że powód mógłby wielokrotnie składać pozew i cofać go ze skutkiem przewidzianym w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczenia. Racja przyjęcia takiego rozwiązania i dążność do przeciwstawienia się możliwym nadużyciom jest tym bardziej uzasadniona na gruncie postępowania egzekucyjnego, w którym chodzi o zastosowanie wobec dłużnika środków przymusu. Powyższe prowadzi to do wniosku, że w postępowaniu egzekucyjnym ma, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c., odpowiednie zastosowanie art. 203 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., co oznacza, że umorzenie tego postępowania niweczy przerwę przedawnienia spowodowaną jego wszczęciem, jak to trafnie przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada

2014 r., II CSK 196/14, niepubl. Sąd Najwyższy podał, że nie ma tu znaczenia charakter egzekwowanej wierzytelności; zaznaczył przy tym, iż w rozpoznawanej sprawie [podobnie jak w przypadku pozwanej M. Ł.] była to wierzytelność objęta bankowym tytułem egzekucyjnym. Dokonanie przez bank cesji objętej tym tytułem należności na rzecz powoda - niemającego prawa do wystawiania takich tytułów - skutkowało tym, że nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem jest niedopuszczalne (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC 2005, Nr 6, poz. 98 oraz z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC 2007, Nr 1, poz. 4). Powód nie mógł zatem kontynuować egzekucji wszczętej przez cedenta, gdyż musiałby uzyskać nowy tytuł wykonawczy wydany w postępowaniu rozpoznawczym. Wbrew pozorom nie stanowi to przesadnego ograniczenia obrotu wierzytelnościami, lecz jest wynikiem koniecznego z punktu widzenia zasad praworządności wymagania, że wyjątkowe uprawnienie banku przyznane mu w ustawie do uzyskiwania tytułu egzekucyjnego poza sądowym postępowaniem rozpoznawczym nie może być interpretowane rozszerzająco i każdy cesjonariusz takiej wierzytelności musi się z tym liczyć.

Z uwagi na powyższe należało uznać, że w przypadku przedmiotowej wierzytelności nie doszło do przerwania biegu przedawnienia na skutek wszczęcia przez pierwotnego wierzyciela ww. postępowania egzekucyjnego w oparciu o tytuł wykonawczy – bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 8 listopada 2011 r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności. W konsekwencji wierzytelność wobec pozwanej wynikająca z umowy nr KK\ (...) z 27 marca 2009 r. uległa przedawnieniu.

Ubocznie Sąd wskazuje, iż niesłuszny był zarzut pozwanej co do niewykazania skutecznego nabycia wierzytelności przez powoda. Okoliczność ta niewątpliwie wynikała z przedłożonych dokumentów – wyciągów z umowy przelewu wierzytelności i aneksu do tej umowy, wraz z odpowiednim wyciągiem z załącznika stanowiącego listę zbytych na rzecz powoda wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w pkt. I wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., pozwana proces w całości wygrała, stąd też powód winien jej zwrócić całość kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu należne pozwanej w wysokości 1.217 zł złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł (§ 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. z 2013, poz. 490 j.t. – przy czym zgodnie z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1805) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia [tj. 1 stycznia 2016 r.] stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

SSR Małgorzata Rozmiarek – Brzezińska